

ХАНЧИБИЛИ

Превод от английски: Владимир Бубняк, 1996

chitanka.info

Имало едно време един цар на дивите животни. Той живял в една пещера дълбоко в джунглата. Всички животни го почитали и били верни негови поданици. Царят имал две дъщери, които вече били за женене. Той помолил животните да търсят подходящи съпрузи за неговите момичета.

Един ден един огромен глиган слязъл в близкото село и започнал да опустошава нивите. Селяните били много изплашени и никой не смеел да се доближи до развилнелия се звяр и да го изгони. Намерил се в селото един силен и храбър момък — Раму. Щом чул за бедата, той грабнал най-острото копие и хукнал да спасява своите съселяни. Глиганът го видял и веднага се хвърлил върху него. Раму бил по-бърз и го промушил с копие. Раненият звяр започнал да реве и тутакси побягнал към гората да се спасява.

Раму тръгнал веднага след него. Глиганът бягал все по-бързо и по-бързо, но и Раму не изоставал. И тъкмо когато го настигнал и се приготвил да го убие, глиганът се шумугнал в една пещера. Раму не се поколебал и влязъл в пещерата, но тогава пред него се изправил царят на дивите животни.

— Кой си ти? — извикал царят. — Как смееш да нападаш моя дом и да влизаш в моите владения?

Момъкът се смутил, но смелостта не го напускала. Той разказал на царя накратко какво се е случило.

— Аз ще ти простя — усмихнал се царят, който много харесал Раму, — но само ако се ожениш за една от моите дъщери.

И царят показал на момъка двете си щерки. Едната била много грозна, но била облечена в прекрасни дрехи, целите извезани със сърма и злато. Другото момиче било много красиво, очите му светели като диаманти, но дрехите му били окъсани и покрити с кръпките, и по тях нямало никакви украшения.

Раму избрал хубавицата и се оженил за нея. Той обаче не искал тя да върви до неговия дом в тези дрипи и я скрил в един кош. Вдигнал коша на главата си и го понесъл към къщи. По пътя трябвало да прекоси друго село, където живеела една млада жена на име Ханчибили. Тя било толкова грозна, хитра и зла, че никой не искал да се жени за нея. Щом зърнала Раму, тя го харесала за съпруг и решила да го проследи. Когато наближил родното си село, той оставил коша под едно дърво и се отправил да кани роднини и приятели да

посрещнат царската дъщеря. Докато го нямало, Ханчибили се втурнала към коша, отворила капака и измъкнала красивата девойка. Вързала ръцете и краката ѝ и я бутнала в буйната река, за да се удави. После скочила в коша и затворила капака. Раму се върнал, заобиколен от много хора. Той гордо вдигнал капака и казал:

— Ето, вижте моята хубава жена, дъщерята на царя на джунглата.

Хората с любопитството погледнали вътре и прихнали да се смеят. Момъкът бил много учуден. Той погледнал в коша и какво да види. С ужас разбрал, че жената, която е там, е страшно грозна.

— Не, не може да бъде! Това не е моята жена!

— Но ти вече си се оженил за нея — възкликнали приятелите му.
— Сега трябва да си я заведеш у дома и да я приемеш за съпруга.

Раму наистина нямал избор. Натъжен повел жената към дома си и двамата заживели под един покрив.

Царската дъщеря, която била хвърлена в реката, се превърнала в портокалово дърво, което пораснало на брега. То раждало големи и сочни плодове през цялата година.

Един ден Раму видял дървото, обрал чудесните плодове и ги занесъл вкъщи в същия кош, в който носел царската дъщеря.

На другия ден станал рано и поел към полето, а жена му отишла в гората да събира сухи съчки за огъня. Когато Раму се върнал вечерта, заварил своето легло добре оправено, а върху него били оставени благоуханни рози. Леглото на Ханчибили било пълно с мръсотии и умрели мухи. Раму се зачудил кой е сторил всичко това.

На другия ден, когато се върнал от работа, неговото легло блестяло от чистота, а леглото на Ханчибили отново било мръсно и неоправено. Тогава той решил да открие причината за тези странни неща.

На следващата сутринта той отишъл на работа както обикновено, но веднага се върнал и се скрил в един от ъглите на стаята. Скоро с изненада видял как капакът на коша се отваря и оттам излиза дъщерята на царя на джунглата. Тя веднага се заела да оправя леглото му. Тогава Раму скочил и я хванал за ръка.

— Къде беше през цялото време? — питал той.

— А ти защо ме изостави? — отговорила тя.

И девойката му разказали какво се било случило. Двамата не можели да се нагледат от радост. Когато Ханчибили се прибрала вечерта, Раму ѝ казал:

— Искам да те заведа да навестиш баща си. Хайде, влез в коша, аз ще те нося.

Ханчибили се съгласила. Раму понесъл коша направо към реката, хвърлил го във водата и се прибрал вкъщи.

Неговата съпруга, дъщерята на царя на джунглата, го очаквала с преливащо от обич сърце. От този миг те заживели щастливи и честити.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.